

Elfenbenskysten, Frankrig, Ghana, Indien, Indonesien, Irak, Italien, Japan, Jugoslavien, Nederlandene, Nigeria, Pakistan, Peru, Sovjetunionen, Storbritannien, Sudan og USA.

2. Generalsekretærens endelige beretning om den anden internationale FN-konference om atomenergiens fredelige udnyttelse.

(Dagsordenens punkt 25).

I det særlige politiske udvalgs møde den 21. april 1961 oplyste formanden, at yderligere undersøgelser i sagen var nødvendige. Der fandt ingen debat sted, og udvalget afgav derfor ingen indstilling til plenarforsamlingen om dette dagsordenspunkt.

3. Forbindelsen mellem De Forenede Nationer og Den internationale Sammenslutning for økonomisk Udvikling (IDA).

(Dagsordenens punkt 91).

Det økonomiske og sociale Råd vedtog den 22. december 1960 på sin genoptagne 30. samling en overenskomst, der var indgået mellem rådets præsident og en repræsentant for Den internationale Sammenslutning for økonomisk Udvikling (IDA) med henblik på at bringe organisationen i nærmere forbindelse med FN. Rådet vedtog enstemmigt at anbefale overenskomsten til FNs plenarforsamlings godkendelse under den genoptagne 15. samling.

Plenarforsamlingen vedtog den 27. marts enstemmigt og uden debat at godkende den indgåede overenskomst.

Overenskomsten var den 24. februar 1961 blevet godkendt af IDAs styrelsesråd.

VIII. Spørgsmål vedrørende ikke-selvstyrende områder og formynderskabsområder.

1. Formynderskabsrådets årsberetning.

(Dagsordenens punkt 13).

Fjerde udvalg nåede først på samlingens sidste mødedag til dette punkt på dagsordenen, som derfor ikke blev underkastet nogen realitetsbehandling. Irland forelagde et resolutionsudkast, der var af formel karakter og indskrænkede sig til at udtale, at plenarforsamlingen tager beretningen, der omfattede perioden 7. august 1959-30. juni 1960, til efterretning samt anbefaler, at de administrerende magter tager beretningens henstillinger i betragtning. Forslaget vedtoges i fjerde udvalg med 51 stemmer mod 0, medens 7 afholdt sig fra at stemme, samt i plenarforsamlingen med 70 stemmer mod 0, medens 10 lande — den kommunistiske blok samt Togo — afholdt sig fra at stemme.

Britisk Cameroun.

Udvalget fandt det af tekniske grunde praktisk at behandle spørgsmålet om de i februar 1961 stedfundne folkeafstemninger i Britisk Cameroun i forbindelse med dags-

ordenspunkt 13 vedrørende formynderskabsrådets årsberetning, uagtet spørgsmålet ikke var optaget som et særligt punkt på dagsordenen.

FNs folkeafstemningskommissionær forelagde den 13. marts sin beretning om afstemningerne, der havde givet til resultat, at 70 pct. i områdets sydlige del stemte for tilslutning til Cameroun, medens 60 pct. i den nordlige del stemte for tilslutning til Nigeria. Camerouns udenrigsminister fremsatte et i form og indhold heftigt angreb på England. Der fandt herefter afhøring af klagere („petitioners“) sted. En del af disse koncentrerede sig om en kritik af den i Nord-Cameroun stedfundne folkeafstemning, medens nogle petitioners fra Syd-Cameroun gav udtryk for ønske om dette områdes deling.

Udvalget fik endvidere forelagt en af Cameroun udarbejdet hvidbog indeholdende en stærk kritik af de afholdte folkeafstemninger, hvis resultater søgtes anfægtet. Fra britisk side fremlagdes et dokument,